



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 539/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho uzneseniami sp. zn. 4 Co 72/2015 z 18. februára 2015 (Rvp 12496/2015), sp. zn. 9 Co 455/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 12497/2015), sp. zn. 6 Co 577/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 12498/2015), sp. zn. 6 Co 327/2014 zo 16. júla 2014 (Rvp 12499/2015), sp. zn. 4 Co 746/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 12500/2015), sp. zn. 14 Co 409/2014 zo 4. septembra 2014 (Rvp 12501/2015), sp. zn. 9 Co 409/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 12502/2015), sp. zn. 9 Co 407/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 12503/2015), sp. zn. 6 Co 740/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 12504/2015), sp. zn. 8 Co 331/2014 z 10. júna 2014 (Rvp 12505/2015), sp. zn. 9 Co 408/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 12506/2015), sp. zn. 3 Co 603/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 12507/2015), sp. zn. 8 Co 742/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 12508/2015), sp. zn. 8 Co 743/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 12509/2015), sp. zn. 2 Co 579/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 12510/2015), sp. zn. 4 Co 863/2014 z 29. januára 2015 (Rvp 12511/2015), sp. zn. 7 Co 98/2015 z 27. februára 2015 (Rvp 12512/2015), sp. zn. 2 Co 235/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 12513/2015), sp. zn. 2 Co 803/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 12514/2015), sp. zn. 4 Co 504/2014 z 22. augusta 2014 (Rvp 12515/2015), sp. zn. 6 Co 304/2014 zo 16. júla 2014, sp. zn. 305/2014 zo 16. júla 2014, sp. zn. 306/2014, zo 16. júla 2014

(Rvp 12516/2015), sp. zn. 9 Co 545/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 12517/2015), sp. zn. 3 Co 601/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 12518/2015), sp. zn. 8 Co 487/2014 z 15. augusta 2014 (Rvp 12519/2015), sp. zn. 9 Co 452/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 12520/2015), sp. zn. 2 Co 47/2014 z 21. januára 2015 (Rvp 12521/2015) a sp. zn. 4 Co 745/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 15877/2015) a takto

### **r o z h o d o l :**

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 12496/2015, Rvp 12497/2015, Rvp 12498/2015, Rvp 12499/2015, Rvp 12500/2015, Rvp 12501/2015, Rvp 12502/2015, Rvp 12503/2015, Rvp 12504/2015, Rvp 12505/2015, Rvp 12506/2015, Rvp 12507/2015, Rvp 12508/2015, Rvp 12509/2015, Rvp 12510/2015, Rvp 12511/2015, Rvp 12512/2015, Rvp 12513/2015, Rvp 12514/2015, Rvp 12515/2015, Rvp 12516/2015, Rvp 12517/2015, Rvp 12518/2015, Rvp 12519/2015, Rvp 12520/2015, Rvp 12521/2015 a Rvp 15877/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 539/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 3. septembra 2015 a 3. decembra 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového

protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobcu v právnych veciach vedených Okresným súdom Bratislava II, Okresným súdom Bratislava III, Okresným súdom Bratislava V, Okresným súdom Pezinok a Okresným súdom Malacky (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresných súdov v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorých sú okresné súdy zároveň tými orgánmi súdnej moci, ktoré sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobili. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej jednotlivých žalobných návrhoch doručených okresným súdom a vychádzajúce z jej nesúhlasu spočívajúceho predovšetkým v tom, že súdy, ktoré škodu spôsobili, by mali rozhodovať o jej náhrade, tieto vyhodnotili ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tieto súdy a v ďalšom postupe rozhodli o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľky napadnuté rozhodnutia krajského súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení jej návrhov predostretých v podaných žalobách ako námietok zaujatosti, hoci tieto podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“).

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy,

práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

## II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku. V zmysle ustanovenia § 166 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali

a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie... b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva a slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti podané ústavnému súdu, s návrhmi nedoručila aj napadnuté rozhodnutia krajského súdu.

Predloženie rozhodnutia všeobecného súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, je pritom podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom.

V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho

zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Nad rámec uvedeného ústavný súd vo vzťahu k nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí zdôrazňuje, že v prípade opakujúcich sa neúplných podaní sťažovateľky je neakceptovateľné, aby sťažovateľka, právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nerešpektovala zákon o ústavnom súde a predkladala naďalej také sťažnosti, ktoré neobsahujú základné náležitosti ustanovené týmto zákonom, hoci bola na túto skutočnosť neraz upozornená.

Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosti vykazujú taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ich z uvedeného dôvodu odmietol už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažností ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016